

ตัวอย่างที่ 11 เป็นการใช้ออสตินาโตที่ประกอบด้วยชั้นคู่เสียง 8 คู่ ประกอบไปด้วยโน้ต C[#] - G, F - A, G - B^b, E - B, A - D[#], E - F, A - C, B^b - A^b ในการเสนอออสตินาโตชุดนี้ ตัวแรกแต่ละชั้นคู่จะมีความยาวเป็นโน้ตเซปติมหนึ่งชั้น ดังนั้นออสตินาโตชุดนี้จึงขัดกับลักษณะจังหวะปกติของบทเพลง ซึ่งอยู่ในจังหวะ 9/8 อย่างไรก็ตามในหน้าที่ 30 ได้มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 3/4 โดยผู้ประพันธ์ได้กำหนดออสตินาโตยังประกอบด้วยชั้นคู่เสียง 8 คู่ เหมือนเดิม แต่ได้ปรับเปลี่ยนความยาวเป็นโน้ตเซปติมสองชั้น ดังนั้นผลที่ได้คือ ออสตินาโตจะฟังเร็วขึ้น

ตัวอย่างที่ 11 การใช้ออสตินาโต (หน้าที่ 28-30, III)

3. แนวคิดหลักด้านเนื้อดนตรี

ในบทเพลงที่ใช้การจัดระบบเสียงแบบดนตรีไร้ท่วงทำนองเสียง มักจะพบว่าการใช้เซตของบทเพลง มักจะกระจายออกให้แต่ละกลุ่มของเครื่องดนตรีเล่น และเซตจะถูกแบ่งแยกด้วยการใช้เครื่องหมายหยุด เนื้อดนตรีในลักษณะนี้มักจะพบได้ในบทเพลงไร้ท่วงทำนองเสียงของ เวเบอร์น (Webern) เนื้อดนตรีนี้รู้จักกันดี คือ พอยต์ทิลลิสติก (Pointillistic) ตัวอย่างที่ 12 แสดงให้เห็นการใช้เนื้อดนตรีพอยต์ทิลลิสติก

ตัวอย่างที่ 12 เนื้อดนตรีพอยต์ทิลลิสติก (หน้าที่ 45-48, I)

อย่างไรก็ดีเนื้อดนตรีแบบโพลิโฟนี โฮโมโฟนี ก็ยังถือเป็นเนื้อดนตรีหลักของบทเพลงจาบัลย์ ตัวอย่างที่ 13 แสดงให้เห็นถึงการใช้นเนื้อดนตรีแบบโพลิโฟนี 2 แนวเสียง ระหว่างไวโอลินและคลาริเน็ต ขณะที่เชลโลเล่นดีดสาย (Pizzicato) เป็นแนวประสาน

ตัวอย่างที่ 13 เนื้อดนตรีแบบโพลิโฟนี (ห้องที่ 1-3, II)

Violin: *Allegro* $\text{♩} = 96$, *soffo voce*, *ppp*, *pizz.*, *sf*, *arcs*, *ppp*

Clarinet: *soffo voce*, *ppp*, *ppp*

Violoncello: *pizz.*, *ppp*

Piano: (Empty)

ตัวอย่างที่ 14 เป็นการผสมผสานเนื้อดนตรีที่หลากหลาย กล่าวคือไวโอลินและคลาริเน็ตใช้เทคนิคการเล่น ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของเนื้อดนตรีแบบโพลิโฟนี ขณะเดียวกันกับที่เปียโนกระจายออกและขึ้นด้วยเครื่องหมายหยุด ทำให้ดูเหมือนกับการใช้พื้นผิวแบบพอยต์ทิลลิสติก

ตัวอย่างที่ 14 เนื้อดนตรีแบบผสมผสาน (ห้องที่ 59-61, III)

Violin: *pp*, *mf*

Clarinet: *pp*

Violoncello: *pp*

Piano: *pp*, *gliss.*

เนื้อดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์แบบหนึ่งของผู้ประพันธ์ก็คือ เนื้อดนตรีแบบเฮเตโรโฟนี ซึ่งมักจะปรากฏอยู่ในบทเพลงทุกๆ เพลง ในจาบัลย์ก็มีตัวอย่างของการใช้นเนื้อดนตรีประเภทนี้ ตัวอย่างที่ 15 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของแนวเสียงที่สัมพันธ์กัน คือ คลาริเน็ตจะบรรเลงเหมือนกับโน้ตตัวบนของเปียโนแนวมือขวา (ประกอบด้วยโน้ต G, B^b, D[#], A) และเชลโล ซึ่งเล่นโน้ตเหมือนกับโน้ตตัวล่างแนวมือขวาของเปียโน (ประกอบด้วยโน้ต C[#], G, A, C) ดูตัวอย่างที่ 15 ประกอบ